

УДК 659.4:352:316.7(477)

DOI <https://doi.org/10.12958/1817-3764-2025-4-113-119>

Сидун Ірина Володимирівна,

кандидат історичних наук, доцент,

доцент кафедри соціальної роботи

Одеського національного університету імені І. І. Мечникова,

м. Одеса, Україна.

sydun_iryna@onu.edu.ua

<https://orcid.org/0000-0002-6219-5208>

ТРАНСКУЛЬТУРНІ АСПЕКТИ СТРАТЕГІЧНИХ КОМУНІКАЦІЙ В УПРАВЛІННІ ТЕРИТОРІАЛЬНОЮ ГРОМАДОЮ

Постановка проблеми. У контексті глобалізації та активної міграції транскультурність стає визначальним фактором у формуванні ефективної системи управління та стратегічних комунікацій. Зокрема, у територіальних громадах України, де проживають представники різних етносів, релігій і культур, постає потреба в адаптації комунікативних стратегій до транскультурних умов. Так, Одеса, як багатонаціональне місто з історичною мультикультурною спадщиною, є яскравим прикладом необхідності ефективних транскультурних комунікацій.

Досліджуючи питання транскультурних комунікацій в українських громадах, зосередимося на основних аспектах:

1. *Поняття транскультурності в управлінні комунікаційною діяльністю.* Транскультурність передбачає не лише співіснування культур на території певної громади, а й активну взаємодію влади, громадського сектору та місцевих жителів. У сфері стратегічних комунікацій це означає врахування багатоманіття, цінностей, мовних кодів, символічних систем.

2. *Виклики та можливості для територіальної громади.* Багатокультурне середовище вимагає від органів місцевого самоврядування використання комунікаційних стратегій, які є інклюзивними, чутливими до культурного контексту, а також спрямованими на підвищення довіри й участі громадян. З іншого боку, транскультурність може спричинити непорозуміння через різні стилі комунікації, традиції або очікування.

3. *Стратегії ефективної транскультурної комунікації.* Використання різних інструментів, каналів та платформ, включно з медіа. Формування міжкультурних консультативних рад. Проведення навчань для фахівців у громаді щодо культурної компетентності фахівців соціальної сфери. Інституціоналізація механізмів зворотного зв'язку та активної участі громадян, місцевих мешканців, фахівців з різних галузей, бізнесу та інших стейкхолдерів в ухваленні та реалізації рішень на різних рівнях – від місцевого самоврядування до формування регіональної політики.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання транскультурних аспектів у стратегічних комунікаціях розглядається в наукових роботах українських та зарубіжних учених. Зокрема, у науковій статті Н. Отрешко розкриваються напрями розвитку концепції транскультурності в сучасному науковому дискурсі. Авторка розвиває своє дослідження в контексті доведення міждисциплінарної теорії транскультурності як багатоманітного процесу трансформації головних форм та практик сучасної культури глобального суспільства (Отрешко, 2019).

Важливими є наукові праці, які розкривають питання міжкультурної комунікації та міжкультурної компетентності соціальних працівників у територіальній громаді. Зокрема, авторка С. Чернета в статті «Міжкультурна компетентність як складова професійної компетентності фахівців із соціальної роботи»

досліджує поняття міжкультурної компетентності в контексті професійної підготовки соціальних працівників, наголошуючи на її важливості в сучасних умовах (Чернета, 2023). Питання професійної компетентності соціальних фахівців розкриває і дослідниця М. Галицька в статті «Міжкультурна комунікація та її значення для професійної діяльності майбутніх фахівців», що присвячена темі міжкультурної комунікації та її ролі в професійній діяльності майбутніх фахівців (Галицька, 2014).

Питання актуалізації транскультурної комунікації в роботі соціального працівника під час війни розкриває дослідниця І. Сидун. У науковій праці підкреслено важливість культурної компетентності для соціального працівника. Авторка наголошує на тому, що соціальні працівники мають забезпечувати ефективну підтримку, враховуючи культурні відмінності клієнтів (Сидун, 2024). О. Агарков розкриває питання організації соціальної роботи з національними меншинами в регіональному аспекті (Агарков, 2014).

У науковому полі зарубіжних досліджень цікавою є праця В. Вельша, який у своїй роботі аналізує питання того, чи кожна культура є національною та суттєво відрізняється від іншої національної культури, а також чи потрібно виділяти локальну культуру як відокремлену від інших. За баченням науковця, ідея монолітних культур-сфер ніколи повністю не відповідала реальності (Welsch, 1999).

Розглядаючи актуальне нормативно-правове забезпечення сфери надання соціальних послуг в Україні, слід виокремити базові законодавчі акти, зокрема Закон України «Про соціальні послуги», що встановлює правові основи для надання соціальних послуг, визначає права та обов'язки осіб, що їх надають та отримують (ЗУ «Про соціальні послуги», 2019).

Важливими як допоміжні в цьому питанні є такі нормативні документи, як Закон України «Про національні меншини (спільноти) України» (2023), «Декларація прав національностей України» (1991), Закон України «Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні» (2012) тощо.

Водночас слід зазначити, що в українському науковому дискурсі недостатньо досліджені аспекти транскультурності в роботі соціального працівника на управлінському рівні в територіальній громаді, а саме під час роботи в полі стратегічних комунікацій.

Мета статті – проаналізувати транскультурні аспекти стратегічних комунікацій в управлінні територіальною громадою та визначити практичні інструменти їх застосування для налагодження ефективного діалогу між владою та мешканцями, підвищення рівня довіри, залучення громадян до прийняття рішень і розвитку соціальної згуртованості в багатокультурному середовищі.

Виклад основного матеріалу дослідження. У сучасних умовах глобалізації транскультурність постає як ключова характеристика комунікаційних процесів у різних сферах суспільного життя. На відміну від мультикультурності, що підкреслює співіснування культур без їх суттєвого перетину, транскультурність орієнтується на взаємопроникнення, інтеграцію та творче поєднання культурних практик. Це явище передбачає не лише збереження національної ідентичності, а й формування нових комунікативних моделей, які виникають унаслідок міжкультурних контактів.

Українська дослідниця Н. Отрешко досить влучно схарактеризувала транскультурність у сучасному світі: «Транскультура – це нове символічне середовище проживання людського роду, яка приблизно так само відноситься до культури в традиційному сенсі, як культура відноситься до природи. Транскультура визначається як розсування кордонів етнічних, професійних, мовних та інших ідентичностей на нових рівнях невизначеності й віртуальності» (Отрешко, 2019, с. 91).

В Україні проживають представники багатьох етносів, кожен з яких має свою мову, традиції та культурні особливості. Якщо врахувати офіційні дані, то слід зауважити, що перший у незалежній Україні Всеукраїнський перепис населення проведений станом на 5 грудня 2001 року. І це єдиний перепис на сьогодні, дані якого сьогодні суттєво змінилися. За даними державного комітету статистики

України, «особливістю національного складу населення України є його багатонаціональність. За даними Всеукраїнського перепису населення на території країни проживали представники понад 130 національностей і народностей» (Офіційний сайт Державної служби статистики).

Соціальна робота з етнічними групами в Україні має специфічні риси, власні принципи та завдання, що зумовлені особливостями етнокультурного розвитку країни, етнонаціональною структурою суспільства та характером проблем етнічних меншин. Зокрема, можемо виділити базові принципи: 1) рівність прав і свобод; 2) реалізація національних інтересів; 3) захист прав та інтересів національних меншин; 4) запобігання міжетнічним конфліктам.

Включаючи в поле дослідження поняття «національна меншина» розглянемо його визначення. Український науковець О. Агарков дає визначення поняттю «національна меншина», яке, на його думку, більш доречно саме в Україні. Під цією категорією він бачить «спільноту громадян України, історично осілих на території країни, чисельність яких становить менше половини населення України, які етнічно самоідентифікуються від більшості населення, відрізняються від більшості громадян своїм етнічним походженням, зберігають та розвивають свою самобутність, культуру, мову, релігію» (Агарков, 2014, с. 83). Якщо звернутися до національного законодавства, то в Законі України визначено: «національна меншина (спільнота) України (далі – національна меншина (спільнота)) – стала група громадян України, які не є етнічними українцями, проживають на території України в межах її міжнародно визнаних кордонів, об'єднані спільними етнічними, культурними, історичними, мовними та/або релігійними ознаками, усвідомлюють свою приналежність до неї, виявляють прагнення зберегти і розвивати свою мовну, культурну, релігійну самобутність» (ЗУ «Про національні меншини (спільноти) України», 2022).

Відзначимо, що науковиця Л. Смокова дослідила зв'язок між моделями ідентифікації та акультурацією, і результати показали, що

«імігранти, які ідентифікували себе з домінуючим суспільством перебування, висловлювали перевагу стратегіям інтеграції. З іншого боку, імігранти, які висловлювали низьку перевагу, як інтеграції, так і маргіналізації та асиміляції. У свою чергу, відчуття приналежності до етнічної групи та позитивне ставлення до неї сприяє вибору імігрантами сегрегації» (Смокова, 2014, с. 582).

Тож полікультурне суспільство ставить перед територіальною громадою певні виклики і вимагає від органів місцевого самоврядування використання ефективних комунікативних стратегій, які є інклюзивними та чутливими до культурного контексту.

В управлінні комунікаційною діяльністю транскультурність визначається як здатність організацій і окремих комунікаторів адаптувати свої стратегії відповідно до багатокультурного контексту, враховувати специфіку різних ціннісних систем, соціальних норм і стилів спілкування. Вона проявляється у виборі мовних кодів, символів, каналів передачі інформації, а також у створенні універсальних смислів, зрозумілих для представників різних культурних середовищ.

У цьому контексті важливо розглянути організацію соціальної роботи в територіальних громадах з етнічними спільнотами та міжкультурні компетентності соціальних фахівців. Дослідниця М. Галицька доводить, що міжкультурна комунікація має велике значення для професійної діяльності майбутніх фахівців та наголошує на професійній підготовці майбутніх фахівців соціальної сфери до роботи в транскультурному середовищі: «одним із головних завдань сучасної освіти є виховання особистості, котра здатна пізнавати й творити культуру шляхом діалогічного спілкування, що вимагає від усіх учасників педагогічного процесу високого рівня комунікативної культури, комунікативної компетентності, розвинутих навичок спілкування. Вона можлива за умови правильно організованого міжкультурного діалогу» (Галицька, 2014, с. 29).

С. Чернета вважає, що серед сучасних соціальних викликів «підготовка компетентного фахівця із соціальної роботи до взаємодії

в умовах полікультурного соціуму, який може запобігти дискримінації, відторгненню, насильству, непорозумінню, зумовленому зіткненням різних світоглядів і культур, є важливою парадигмою освітньої політики на сьогоднішній день» (Чернета, 2023, с. 38).

Зауважимо, підготовка фахівця до роботи в полікультурному суспільстві може здійснюватися на різних рівнях. Це і включення дисциплін в освітні програми підготовки на рівні вищої освіти, і підвищення кваліфікації організовані на рівні територіальної громади як елемент ефективного управління. Наприклад, проведення навчань для фахівців соціальної сфери в громаді для набуття міжкультурних компетентностей.

Так, транскультурність стає не лише соціокультурним, а й управлінським ресурсом, що підвищує ефективність комунікаційної діяльності. Вона дає змогу формувати довіру, зменшувати ризики непорозуміння і сприяє гармонійному розвитку міжнародного партнерства.

Стратегії ефективної транскультурної комунікації мають здійснюватися з використанням різних інструментів та каналів. Це може бути і формування міжкультурних консультативних рад, і включення цих питань до комунікаційної стратегії територіальної громади.

Розглянемо як на практиці реалізуються ці питання в окремих територіальних громадах України, а саме в м. Одеса.

З початку 2025 р. Одеська міська рада розпочала процес розроблення проекту Стратегії розвитку Одеської міської територіальної громади до 2027 року. Стратегія розвитку територіальної громади – це документ стратегічного планування державної регіональної політики, що визначає стратегічні, оперативні цілі та завдання для сталого розвитку територіальної громади. Одним із ключових етапів у розробці Стратегії є анкетування мешканців громади та представників бізнесу. Мета такого анкетування – визначити найактуальніші проблеми міста, зібрати пропозиції щодо їх вирішення та сформувані спільне бачення розвитку (Проект Стратегії розвитку м. Одеса до 2027 року, 2025). Проаналізувавши анкету, окремі питання чи варіанти відповідей, що стосуються

національних меншин, – міжкультурних відносин немає. Проте є відкриті запитання, де будь хто з мешканців громади може написати всі питання чи проблеми, які турбують. Одеса позиціонується як багатокультурне місто, і цей наратив з'являється у виступах міської влади, особливо в контексті співпраці з ПРООН та під час міжнародних презентацій.

Окрім того, в Одесі у 2024 році затверджено документ «Стратегія культурного розвитку Одеси на 2025–2035». Це стратегічний документ, що визначатиме основні напрями розвитку культури, збереження спадщини та інтеграції міста в європейський культурний простір на найближчі 10 років. Стратегія спрямована на сталий розвиток Одеси як культурного центру, попри виклики війни. Її впровадження дасть змогу місту залучити нові ресурси, модернізувати інфраструктуру та зміцнити позиції на національному й міжнародному рівнях (Стратегія культурного розвитку Одеси, 2024).

Основні цілі стратегії:

- підтримка сталого розвитку культурної інфраструктури;
- підтримка креативних індустрій та сучасних культурних тенденцій;
- збереження унікальної одеської спадщини;
- посилення міжнародної співпраці.

Стратегія створена у співпраці з культурними діячами, представниками креативних індустрій та громадськими організаціями. Основою розробки стали дослідження, стратегічні сесії та консультації зі стейкхолдерами (Стратегія культурного розвитку Одеси, 2024).

Ще одним важливим документом у контексті дослідження проблеми є Комунікаційна стратегія національних меншин Одещини. 18 червня 2021 року в Одеській національній науковій бібліотеці за підтримки проекту «Посилення захисту національних меншин, включаючи ромів та мов меншин в Україні» відбулася презентація Комунікаційної стратегії національних меншин Одещини та комунікаційної платформи «Багатонаціональна Одещина». У презентації взяли участь менеджери та експерти Ради Європи, Одеської обласної державної адміністрації, Ради представників національно-культурних товариств Одещини,

закладів культури та засобів масової інформації регіону. Учасники зустрічі обговорили стратегії та практичні механізми забезпечення ефективної комунікації та взаємодії між етнічними спільнотами й органами влади, що ґрунтуються на принципах, які забезпечують дотримання прав людини, відповідність законодавству і забезпечують високий ступінь досягнення необхідних результатів, реалізації практичних завдань (Презентація Комунікаційної стратегії, 2021).

Проаналізовані документи важливі як ціннісна основа багатокультурності, що загалом відповідає іміджу Одеси та може стати конкурентною перевагою. Документи створюють рамку для інклюзивного діалогу, що є важливим для регіону з багатою етнічною мозаїкою. Враховують рекомендації Ради Європи щодо захисту прав меншин і комунікаційного підходу.

Але через відсутність системних оновлень, реальних програм і звітності важко говорити про їх вплив у практичній площині розвитку громади. Для того щоб документи стали дієвим

інструментом, необхідно інтегрувати їх у загальну Стратегію розвитку Одеси до 2027 року та забезпечити прозору комунікацію про результати.

Висновки. Транскультурні аспекти є критично важливими для розбудови ефективної системи стратегічних комунікацій у полікультурній територіальній громаді. Вони допомагають налагодити соціальний діалог, зменшити ризики конфліктів та сприяти розвитку інклюзивного громадського простору. Досвід Одеси демонструє, що впровадження транскультурних стратегій сприяє успішній інтеграції різних культурних груп та зміцненню соціальної згуртованості.

Перспективою дослідження є подальший аналіз, порівняння підходів інших громад України та виокремлення найкращих практик. Також у фокусі подальших наукових розвідок може бути медіапростір як платформа для культивування нових ідей та інструмент просування передових практик з інтеграції представників різних національних меншин до громад в Україні.

Література

1. Агарков О. Організація соціальної роботи з національними меншинами: регіональний аспект. *Грані*. 2014. № 4. С. 81–85.
2. Галицька М. М. Міжкультурна комунікація та її значення для професійної діяльності майбутніх фахівців. *Освітологічний дискурс*. 2014. № 2(6). С. 23–32.
3. Декларація прав національностей України від 1 листопада 1991 р. №1771-ХІІ. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1771-12#Text> (дата звернення: 15.08.2025).
4. Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні : Закон України від 6 вересня 2012 р. №5207-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5207-17#Text> (дата звернення: 15.08.2025).
5. Про національні меншини (спільноти) України : Закон України від 13 грудня 2022 р. №2827-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2827-20#Text> (дата звернення: 15.08.2025).
6. Про соціальні послуги : Закон України від 17 січня 2019 р. №2671-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2671-19#Text> (дата звернення: 15.08.2025).
7. Отрешко Н. Б. Транскультурність як сучасний науковий концепт у міждисциплінарному науковому просторі. *Культурологічна думка*. 2019. Т. 16. № 2. С. 91–97. DOI: <https://doi.org/10.37627/2311-9489-16-2019-2.91-97>
8. Всеукраїнський перепис населення. *Офіційний сайт «Державна служба статистики»*, 2001. URL: <https://www.ukrcensus.gov.ua/> (дата звернення: 15.08.2025).
9. Презентація Комунікаційної стратегії національних меншин Одещини та комунікаційної платформи «Багатонаціональна Одещина». *Офіційний сайт Офіс Ради Європи в Україні*, 30 червня 2021. URL: <https://surl.li/edloo0> (дата звернення: 15.08.2025).
10. Проект Стратегії розвитку м. Одеса до 2027 року. *Офіційний сайт міста Одеси*, 6 лютого 2025. URL: <https://omr.gov.ua/ua/news/240537/> (дата звернення: 15.08.2025).
11. Сидун І. В. Актуалізація транскультурної комунікації в роботі соціального працівника під час війни. *Матеріали 79-ї наукової конференції професорсько-викладацького складу і наукових працівників Одеського національного університету імені І. І. Мечникова. Секція «Факультет психології та соціальної роботи»*. Підсекція: «Соціальна робота» (Одеса, 27–29 листопада 2024 р.). Одеса : Одес. нац. ун-т ім. І. І. Мечникова, 2024. С. 35–37.

12. Смокова Л. С. Особливості етнічної ідентичності та акультураційних стратегій у контексті міжкультурних взаємодій. *Проблеми сучасної психології*. 2014. Вип. 23. С. 573–585. URL: <http://cep.bsmu.edu.ua/index.php/2227-6246/article/view/159491> (дата звернення: 15.08.2025).

13. Стратегія культурного розвитку Одеси на 2025–2035. *Офіційний сайт «ГО “Пікселейтід Реалітіз”*», 12 вересня 2024. URL: <https://pixelatedrealities.org/uk/eu4culture/odesa-culture-roadmap/> (дата звернення: 15.08.2025)

14. Чернета С. Міжкультурна компетентність як складова професійної компетентності фахівців із соціальної роботи. *Вісник Humanitas*. 2023. Вип. 6. С. 37–44. DOI: <https://doi.org/10.32782/humanitas/2023.6.6>

15. Welsch W. Transculturality – the Puzzling Form of Cultures Today. In: M. Featherstone, S. Lash (Eds.), *Spaces of Culture: City, Nation, World*. London: Sage, 1999. P. 194–213. DOI: <https://doi.org/10.4135/9781446218723.n11>

References

1. Aharkov, O. (2014). Orhanizatsiia sotsialnoi roboty z natsionalnymy menshynamy: rehionalnyi aspekt [Organization of social work with national minorities: regional aspect]. *Hrani – Grani*, (4), 81–85 [in Ukrainian].

2. Halytska, M. M. (2014). Mizhkultura komunikatsiia ta yii znachennia dlia profesiinoi diialnosti maibutnikh fakhivtsiv [Intercultural communication and its importance for the professional activities of future specialists]. *Osvitohichnyi dyskurs – Educological Discourse*, 2(6), 23–32 [in Ukrainian].

3. Deklaratsiia Prav natsionalnostei Ukrainy [Declaration of the Rights of Nationalities of Ukraine]. (1991). Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1771-12#Text> [in Ukrainian].

4. Zakon Ukrainy «Pro zasady zapobihannia ta protydii dyskryminatsii v Ukraini» [Law of Ukraine «On the Principles of Preventing and Combating Discrimination in Ukraine»]. (2012). Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5207-17#Text> [in Ukrainian].

5. Zakon Ukrainy «Pro natsionalni menshyny (spilnoty) Ukrainy» [Law of Ukraine «On National Minorities (Communities) of Ukraine»]. (2022). Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2827-20#Text> [in Ukrainian].

6. Zakon Ukrainy «Pro sotsialni posluhy» [The Law of Ukraine «On Social Services»]. (2019). Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2671-19#Text> [in Ukrainian].

7. Otreshko, N. B. (2019). Transkulturnist yak suchasnyi naukovyi kontsept u mizhdystyplinarnomu naukovomu prostori [Transculturality as a modern scientific concept in the interdisciplinary scientific space]. *Kulturolohichna dumka – Culturological Thought*, 16(2), 91–97. DOI: <https://doi.org/10.37627/2311-9489-16-2019-2.91-97> [in Ukrainian].

8. Vseukrainskyi perepys naseleння [All-Ukrainian Population Census]. (2001). *Ofitsiynyi sait «Derzhavna sluzhba statystyky» – Official website of the State Statistics Service*. Retrieved from <https://www.ukrcensus.gov.ua/> [in Ukrainian].

9. Prezentatsiia Komunikatsiinoi stratehii natsionalnykh menshyn Odeschyny ta komunikatsiinoi platformy «Bahatonatsionalna Odeschyna» [Presentation of the Communication Strategy of National Minorities of the Odesa Region and the Communication Platform «Multinational Odesa Region»]. (2021). *Ofitsiynyi sait Ofis Rady Yevropy v Ukraini – Official website of the Council of Europe Office in Ukraine*. Retrieved from <https://surl.li/edloo> [in Ukrainian].

10. Proiekt Stratehii rozvytku m. Odesa do 2027 roku [Draft Development Strategy for the City of Odesa until 2027]. (2025). *Ofitsiynyi sait mista Odesy – Official website of the city of Odesa*. Retrieved from <https://omr.gov.ua/ua/news/240537/> [in Ukrainian].

11. Sydun, I. V. (2024). Aktualizatsiia transkulturnoi komunikatsii v roboti sotsialnoho pratsivnyka pid chas viiny [Actualization of transcultural communication in the work of a social worker during war]. *Materialy 79-yi naukovoї konferentsii profesorsko-vykladatskoho skladu i naukovykh pratsivnykiv Odeskoho natsionalnoho universytetu imeni I. I. Mechnykova. Sektsiia «Fakultet psykholohii ta sotsialnoi roboty»*. Pidseksiia: «Sotsialna robota» – *Materials from the 79th scientific conference of the teaching staff and researchers of Odessa National University named after I. I. Mechnikov. Section: «Faculty of Psychology and Social Work». Subsection: «Social Work»*. (pp. 35–37). Odesa: Odes. nats. un-t im. I. I. Mechnykova [in Ukrainian].

12. Smokova, L. S. (2014). Osoblyvosti etnichnoi identychnosti ta akulturatsiinykh stratehii u konteksti mizhkulturnykh vzaemodii [Peculiarities of ethnic identity and acculturation strategies in the context of intercultural interactions]. *Problemy suchasnoi psykholohii – Problems of modern psychology*, (23), 573–585. Retrieved from <http://cep.bsmu.edu.ua/index.php/2227-6246/article/view/159491> [in Ukrainian].

13. Stratehiia kulturnoho rozvytku Odesy na 2025–2035 [Strategy for the cultural development of Odesa for 2025–2035]. (2024). *Ofitsiynyi sait «HO “Pikseleitid Realitiz”» – Official website of the «NGO “Pixelated*

Realities”», September 12. Retrieved from <https://pixelatedrealities.org/uk/eu4culture/odesa-culture-roadmap/> [in Ukrainian].

14. Cherneta, S. (2023). Mizhkulturna kompetentnist yak skladova profesiinoi kompetentnosti fakhivtsiv iz sotsialnoi roboty [Intercultural competence as a component of professional competence of social work professionals]. *Vvichlyvist. Humanitas*, 6, 37–44. DOI: <https://doi.org/10.32782/humanitas/2023.6.6> [in Ukrainian].

15. Welsch, W. (1999). Transculturality – the Puzzling Form of Cultures Today. In: M. Featherstone, S. Lash (Eds.), *Spaces of Culture: City, Nation, World*. (pp. 194–213). London: Sage. DOI: <https://doi.org/10.4135/9781446218723.n11>

Сидун І. В. Транскультурні аспекти стратегічних комунікацій в управлінні територіальною громадою

У статті розглядаються особливості транскультурних аспектів комунікації та зростання міжкультурної взаємодії в територіальних громадах України. Проаналізовано, як транскультурні підходи сприяють ефективності стратегічних комунікацій між владою, громадськими організаціями та жителями громади різного етнічного походження. Досліджено поняття транскультурності в управлінні комунікаційною діяльністю. Транскультурність передбачає не лише співіснування культур на території певної громади, а й активну взаємодію влади, громадського сектору та місцевих жителів. Проаналізовано виклики та можливості для територіальної громади. Багатокультурне середовище вимагає від органів місцевого самоврядування використання комунікаційних стратегій, які є інклюзивними, чутливими до культурного контексту, спрямованими на підвищення довіри та участі громадян. Визначено стратегії ефективною транскультурної комунікації. Використання різних інструментів, каналів та платформ, включно з медіа. Формування міжкультурних консультативних рад. Проведення навчань для фахівців у громаді щодо культурної компетентності фахівців соціальної сфери. Інституціоналізація механізмів зворотного зв'язку та активної участі громадян, місцевих мешканців, фахівців з різних галузей, бізнесу та інших стейкхолдерів в ухваленні та реалізації рішень на різних рівнях – від місцевого самоврядування до формування регіональної політики. Особлива увага приділена кейсам Одеської територіальної громади, зокрема інтеграції різних культурних груп до соціального життя громади.

Ключові слова: транскультурність, соціальні комунікації, стратегія, територіальна громада, міжкультурні відносини, управління.

Sydun I. V. Transcultural aspects of strategic communications in territorial community administration

The article examines the features of transcultural aspects of communication and the growth of intercultural interaction in territorial communities of Ukraine. It analyzes how transcultural approaches contribute to the effectiveness of strategic communications between authorities, public organizations of residents and communities of different ethnic origins. The concept of transculturality in the management of communication activities is studied. Transculturality provides not only the harmony of culture in the territory of a certain community, but also the active interaction of authorities, the public sector and local residents. The challenges and opportunities for the territorial community are analyzed. A multicultural environment requires local governments to use communication strategies that are inclusive, sensitive to the cultural context, aimed at increasing trust and participation of citizens. Strategies for effective transcultural communication are identified. The use of various tools, channels and platforms, including media. Formation of intercultural advisory councils. Conducting training for specialists in the community on the cultural competence of social sphere specialists. Institutionalization of feedback mechanisms and active participation of citizens, local residents, professionals from various industries, business and other stakeholders in decision-making and implementation at various levels – from local government to regional policy formation. Special attention is paid to cases of the Odessa territorial community, in particular the integration of different cultural groups into the social life of the community.

Key words: transculturality, social communications, strategy, territorial community, intercultural relations, administration.

Стаття надійшла до редакції 01.10.2025 р.

Прийнято до друку 21.11.2025 р.

Опубліковано 19.12.2025 р.

